

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/45/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8411010362
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8411010362.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.03.2019, v trestnej veci obžalovaného C. G. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zákona, účinného do 31.12.2015, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok zo dňa 23.08.2018 sp. zn. 6T/171/2011 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku **z r u š u j e** napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku
Obžalovanému C. G., nar. XX.XX.XXXX v L., bytom
E. R., Z. X.G. XXX/XX

u k l a d á

Podľa § 208 ods. 2 Tr. zákona účinného do 31.12.2015 s použitím § 39 ods. 1 Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov a 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona **h o z a r a d ŭ j e** na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného C. G. za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zákona v spojení s ustanovením § 138 písm. b), písm. j) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- v presne nezistenej dobe najmenej od marca 2009 do 14.05.2011 v mieste trvalého bydliska v E. R., ul. X. G. XXX/XX, okres L., pod vplyvom požitého alkoholu, opakovane niekoľkokrát v priebehu toho ktorého mesiaca spôsoboval psychické utrpenie svojej matke R. G., svojmu otcovi C. G., G.. E. Q. G. a taktiež mladšiemu bratovi G.. A. G., nar. XX.XX.XXXX, tým, že bol voči nim vulgárny, ponižoval ich, opakovane sa im vyhráždal, že im niečo urobí, opakovane ich hlasnou hudbou, krikom a nadávkami v nočných hodinách budil zo spánku, pričom jeho mladší súrodenci sa tak nemohli riadne pripraviť na vyučovanie, finančne im neprispieval na chod domácnosti a aj napriek tomu vyžadoval stravu, voči ktorej mal výhrady a nadával na to, čím takto svojím konaním u nich vyvolával strach.

Za to mu uložil podľa § 208 ods. 2 Tr. zákona v znení účinnom do 31.12.2015 s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Pre výkon trestu ho

zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona uložil obžalovanému aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal obžalovaný odvolanie, ktoré aj dodatočne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania, ktoré smerovalo len proti výroku o treste zdôrazňoval predovšetkým tú skutočnosť, že vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku, že ubližoval svojej rodine pod vplyvom alkoholu, a to v období od marca 2009 do 14.05.2011 a svoje správanie oľutoval. Ďalej poukázal na skutočnosť, že od spáchania skutku uplynul pomerne dlhý čas, 7 až 9 rokov, počas ktorého sa zmenil, absolvoval protialkoholické liečenie ústavnou formou, na ktoré nastúpil dňa 05.12.2016, ktoré bolo uznesením Okresného súdu Revúca, sp. zn. 1Nt/26/2016 zo dňa 14.12.2016 zmenené na ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Podrobuje sa naďalej ambulantnej forme liečenia, prísne dodržiava pravidlá, nepožíva žiadne alkoholické nápoje, do júna 2018 býval s rodičmi a súrodencami v spoločnej domácnosti, pričom ich vzťahy sú naďalej dobré. Aj v súčasnosti, keď s nimi už nežije v spoločnej domácnosti, sa navštevujú a udržiavajú spolu kontakt. Ďalej poukázal na písomné vyjadrenie svojej mamy, poškodenej R. G., ktorá uviedla, že za 7 rokov potom, čo obžalovaný vykonal väzbu v tejto veci, s nimi žil celý čas v spoločnej domácnosti, nič už nevystrojil. Tých 7 rokov, čo sa to vlieklo, je dostatočným trestom pre nich všetkých, aj pre obžalovaného, aj pre jeho matku, mama tiež uviedla, že mu dávno odpustila, že sa polepšil a nechce, aby bol opäť vo väzení. Od júna 2018 žije obžalovaný s priateľkou G. Š. v spoločnej domácnosti, aj s jej synom a babkou a krstnou mamou, pričom ich spolužitie je harmonické a chceli by si založiť spoločnú rodinu. Prispieva na chod veľkej domácnosti, keďže od júla 2018 pracuje ako pekár v spoločnosti R. G. Č.. Navrhol, s poukazom na skutočnosť, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest má zároveň vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, preto v jeho prípade už účel trestu bol naplnený, keďže sa vzťahy v rodine napravili. Je si vedomý skutočnosti, že celý jeho ďalší život sa musí vysporiadať aj s morálnym odsúdením za skutok, ktorý spáchal a ktorého spáchanie už veľa krát oľutoval, aj ľutuje. Trest by mal postihovať iba páchatela, teda jeho, výška trestu v trvaní 7 rokov nepodmienečne by podľa jeho názoru mala veľmi negatívny vplyv na jeho blízke osoby a postihovalo by to aj jeho rodinu, či už rodičov a súrodencov, ako aj jeho priateľku, ako aj jej syna, s ktorými v súčasnej dobe žije v spoločnej domácnosti. Preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil mu trest odňatia slobody pod dolnou hranicou trestnej sadzby. K tomuto odvolaniu bolo priložené aj čestné vyhlásenie matky poškodenej R. G., ktorá uviedla, že je neprípustné, aby po toľkých rokoch, keď obžalovaný nemal žiaden priestupok, nespáchal žiadnu trestnú činnosť, išiel do väzenia, poukázala na príliš dlhé trestné konanie, že trest by po tak dlhom období neplnil svoj účel. Taktiež sa k odvolaniu vyjadrila aj družka obžalovaného G. Š., ktorá poukázala na to, že obžalovaný s ňou žije v spoločnej domácnosti aj so synom a že je to dobrý človek, že sa stará o rodinu, správa sa dobre a majú aj dobré vzťahy v rámci rodiny.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného C. G. je dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd prihliadal na poľahčujúcu okolnosť, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku a tento úprimne oľutoval. Poukázal na to, že obžalovaný sa trestného činu dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia. Znížil obžalovanému hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a ukladal mu trest v rozmedzí od 7 rokov až 12 rokov a 4 mesiacov. Okresný súd prihliadol na osobu obžalovaného, ktorý sa ku skutku priznal, ako aj na skutočnosť, že sa naňho pri predchádzajúcich odsúdeniach hľadá, ako keby nebol odsúdený, zároveň zohľadnil aj čas, ktorý uplynul od spáchania skutku, ako aj obžalovaným deklarovanú snahu o nápravu svojho správania voči členom svojej rodiny, čo predstavuje pozitívny postoj obžalovaného k svojej trestnej činnosti a významne zvyšuje pravdepodobnosť jeho nápravy. Vykonal dokazovanie

prečítaním obsahu znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorý konštatoval u obžalovaného poruchu osobnosti s nezdržanlivosťou a disocíálnymi rysmi, ako aj, že tento trpí syndrómom závislosti od alkoholu v III. štádiu podľa Jellineka. Poukázal ďalej na skutočnosť, že obžalovaný bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/231/2008 zo dňa 17.02.2009, ktorým bol obžalovaný C. G.U. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, ktorého výkon bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Zároveň mu bolo uložené aj protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Poukázal ďalej na to, že obžalovaný sa ochrannej liečbe v prípade tejto predchádzajúcej trestnej činnosti riadne nepodrobil, preto uznesením súdu zo dňa 24.05.2016 bolo obžalovanému nariadené ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou, ktorú obžalovaný vykonal v dĺžke 2 mesiacov dňa 4.12.2016.

S týmito závermi súdu prvého stupňa však nie je možné celkom súhlasiť. V prvom rade krajský súd konštatuje, že konanie pred súdom sa v tejto trestnej veci vedie od 14.10.2011, teda po dobu 8 a pol roka, čo je z hľadiska judikatúry ústavného súdu ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva neprímeraná doba. Taktiež krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že za túto dobu sa zmenili rodinné aj pracovné pomery obžalovaného, keď samotná mama obžalovaného, ako poškodená, ako aj jeho družka, potvrdili, že obžalovaný vedie riadny život, čo obžalovaný doložil aj správou od zamestnávateľa, ktorá bola na krajskom súde v odvolacom konaní prečítaná, z ktorej plynie, že obžalovaný pracuje od 27.07.2018, pričom je hodnotený ako spoľahlivý a skúsený pracovník.

Z odpisu registra trestov obžalovaného plynie, že tento má v ňom dva záznamy, pričom v oboch prípadoch sa na páchatel'a hľadí, ako by nebol odsúdený. Tu je treba uviesť, že podľa ustálenej súdnej praxe, pokiaľ došlo k zahladeniu odsúdenia, pričom od posledného odsúdenia uplynula doba viac ako 10 rokov, čo sa vzťahuje aj na obžalovaného C. G., ani z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného sa na tieto odsúdenia neprihliada, preto prichádzalo do úvahy priznať mu aj poľahčujúcu okolnosť, že v minulosti viedol riadny život. Krajský súd teda na rozdiel od súdu prvého stupňa vzhliadol u obžalovaného aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák.

Z evidencie priestupkov plynie, že obžalovaný C. G. sa dňa 16.09.2014 okolo 19.00 hod. dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, keď pod vplyvom alkoholu vulgárne kričal na svojho otca, ako aj ho udrel oboma rukami do oblasti chrbta.

Odvolací súd konštatuje, že po tom, čo bola uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To 34/14 zo dňa 16.12.2014 zrušená a vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, bola pridelená do nového senátu na okresnom súde, pričom obžalovaný po poučení podľa § 257 Tr. por. vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku kladeného mu za vinu v obžalobe prokurátora a okresný súd toto vyhlásenie prijal.

Trest má na jednej strane zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatel'ovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život (§ 34 ods.1 Tr. zák.).

Pri ukladaní trestu musí súd prihliadať najmä na spôsob jeho spáchania a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zák.).

Odvolací súd musí konštatovať, že trest vo výmere 7 rokov je trestom neprímeraným.

Obžalovaný sa dopustil trestného činu v skúšobnej dobe podmienenčného odsúdenia, nebolo preto možné z pohľadu účelu trestu obžalovanému uložiť iný trest ako trest nepodmienečný. Zároveň nie je zrejmé, z akých dôvodov prvostupňový súd pri rozhodovaní o výške trestu nepostupoval podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016 (R44/2017), podľa ktorého ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius použiť mimoriadne zníženie podľa citovaných ustanovení aj v prípade uznania viny po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine, resp. o tom, že nepopiera spáchanie skutku kladeného mu za vinu.

Odvolačný súd však dospel k záveru, že doba po ktorú bolo vedené trestné stíhanie ako aj skutočnosť, že od roku 2014 sa obžalovaný vo vzťahu k príbuzným, ktorí sú poškodení v tejto trestnej veci snažil napraviť rodinné vzťahy, sú takými mimoriadnymi okolnosťami prípadu, ktoré odôvodňujú mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, totiž ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Obžalovaný po dobu takmer 8 rokov nebol súdne trestaný, od spáchania skutku uplynul dlhší čas, zmyslom trestu je predovšetkým náprava páchatel'a, nielen potrestanie páchatel'a. Navyše je treba poukázať aj na závery znaleckých posudkov z odboru psychológie, ktorí vyšetrili poškodených R. G.U., C. G. E., Q. G. a A. G., u všetkých týchto štyroch osôb znalec konštatoval, že tieto osoby v dôsledku správania C. G. netrpia syndrómom týranej osoby, poškodená R. G., matka obžalovaného je dominantná, ku konfliktom dochádzalo po tom, ako obžalovaný prichádzal domov pod vplyvom alkoholu a poškodená mu vyčítala, že požíva alkohol a nikde nepracuje. Navyše, krajský súd vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom uznesení uložil okresnému súdu, aby tento skúmal dobu, po ktorú došlo k páchaniu trestnej činnosti, pričom zo správ vyplýva, že počas páchania stíhanej trestnej činnosti sa obžalovaný od 24.02. do 07.03.2019 podroboval psychiatrickému liečeniu v nemocnici v Levoči, teda nemohol sa v tomto období dopúšťať trestnej činnosti. Q. G. sa v období od marca 2009 do 14.05.2011 podrobovala trikrát psychiatrickému liečeniu ústavnému, ktoré trvalo viac ako 3 mesiace v rôznych obdobiach, opäť, počas tohto obdobia, teda v dôsledku neprítomnosti poškodenej, nemohlo dochádzať k jej týraniam zo strany obžalovaného. Poškodený C. G., otec obžalovaného, sa v období, ktoré je v skutku vymedzené, súhrnne po dobu 3 mesiacov v mieste bydliska nenachádzal, teda aj na tieto okolnosti mal súd prvého stupňa prihliadať pri hodnotení okolností prípadu.

Krajský súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, súd prvého stupňa uložil neprímeraný trest odňatia slobody, toto pochybenie prvostupňového súdu napravil krajský súd, keď napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil vo výroku o treste a sám rozhodl tak, že obžalovanému uložil za použitia ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona znížený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov a 6 mesiacov, pre výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný doposiaľ vo výkone trestu nebol.

Obžalovaný svojím odvolaním napadol len výrok o treste, nie aj výrok o uložení ochranného liečenia, preto výrok, ktorým okresný súd uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie, zostáva v platnosti v nezmenenej podobe.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.